VIIKONVAIHDE

SIMONKADULLA

Selkäsaunoja seminaareissa

Politiikassakin on nykyään niin rauhallista, että jopa hallituksen ministereillä on runsaasti aikaa omille seminaareille. On toisaalta trendikästä rauhoittua, istua alas ja miettiä asioita ihan oikeasti.

Hengenkohotusseminaareihin tavallisesti marssitetaan joukko asiantuntijoita, jotka tilaajasta riippuen pönkittävät erilaisin ilmaisuin haluttuja näkemyksiä.

Pääministeri **Jyrki Kataisen** (kok.) hallitus karisti maanantaina arkiset työpölyt lahkeistaan ja matkasi Aalto-yliopistoon pohtimaan syntyjä syviä, Suomen tulevaisuutta.

Tuon päivän jälkeen on Kataisen aloitteesta pohdittu, kuinka kielteinen ilmapiiri on rasite poliittiselle keskustelulle.

Päätelmä oli osuva. Korkean tason voivottelua nimittäin jatkettiin paria päivää myöhemmin keskiviikkona elinkeinoministeri **Jan Vapaavuoren** (kok.) seminaarissa.

Selkärankaseminaarin esiintyjät etsivät vuorotellen nykymenosta moitittavaa. Tasavallan presidentti aloitti, teollisuuden ja ammattiyhdistysliikkeen pomot jatkoivat selkäsaunojen antamista toisilleen.

Ehkäpä maaliskuun kehysriihessä hallitus jatkaa kansalaisten käsittelyä samanlaisin ottein.

Makeata kuntasoppaa à la Virkkunen

Kuntaministeri **Henna Virkkunen** (kok.) on taitava sopankeittäjä ja -syöttäjä. Ei mennyt lopulta kuin reilut pari vuotta ja koko hallitusryhmä asettui kuntien pakkoliitosten kannattajiksi.

Ministerin suoritusta voi vain ihailla. Niin määrätietoisesti hän on ajanut kuntavisiotaan sekä hallitusryhmissä että kuntien Suomessa. Kokoomukselle ja ministerille on kylmää kyytiä piisannut, mutta vähät Virkkunen on siitä välittänyt.

Virkkusen johtamaa kuntapolitiikkaa on leimannut perinteisten fakta-argumenttien puute. Tosijohtajana ministeri luottaakin vaistoon, vaikka edelleenkään ei ole tietoa siitä, millaiseen tilaan kuntakenttä tällä menolla ajautuu. Väliäkö sillä. Ainakin kokoomus on varma kannastaan.

Muille hallituspuolueille kuntalinjaukset ovat suoranaista myrkkyä, vaikka kuntien pakkoliitosaaltoa ei laista seurasikaan. Virkkunen on ylpeä pykälästään, oli ainakin viikko sitten Säätytalolla, kun hän esitteli ehdotustaan.

Kelpaako sittenkään demareille?

Pian pykäläesittelyn jälkeen hallitusyhteistyön saumat jo repeilivätkin, eikä ihme. Harva hallituspuolueiden kansaedustajista haluaisi kotikulmilleen pakkoliitosuhkaa.

Tiukimmin asian ilmaisi SDP:n eduskuntaryhmän puheenjohtaja **Jouni Backman**. Hän veti lehtihaastattelussa (Demokraatti 13.1.) demarien osalta Virkkusen puheita takaisin. Backman toppuutteli – taas kerran – ja siirsi maijakortin takaisin kokoomukselle.

Onko asia sittenkin liian iso pala SDP:lle? Ennen eduskuntavaaleja ja vielä kuluvallakin vaalikaudella puheenjohtaja **Juttu Urpilainen** on toistanut vanhaa viestiä: SDP haluaa kunnioittaa kuntien päätösvaltaa.

Ilmeistä on, että kuntaministerin tarjoama kuntaliemi on lopulta tepsinyt demareihinkin. Hallituksen piiri asettui virallisesti eilen pakkoliitospykälän taakse.

Kaupunkiseutujen kunnat joutuvat nyt seinää vasten, vaikka istuva hallitus ei pakkoliitoksista edes päätä. Hyvin pientä lohtua kaupunkiseutujen kunnille tuo kansanäänestys, jolla ei toisaalta lopputuloksen kannalta ole minkäänlaista virkaa.

Oppositiossa varmasti jo ihmetellään, että mistä näitä hallituksen lyömäaseita oikein piisaa.

Ensimmäinen Sotši-boikotti varmistui

Venäjän-vastaisia mielenosoituksia pulpahtelee esiin, kun Sotšin talviolympialaisten alkamiseen on enää kolme viikkoa. Urheiluministeri **Paavo Arhinmäki** (vas.) ilmoitti, että seuraa kisoja kotimaasta. Hän ei hyväksy olympialaisia Venäjän ihmisoikeustilanteen vuoksi. Arhinmäki jatkaa Moskovan MM-kisoista aloittamaansa kampanjaa.

Jos Suomi ottaisi Ruotsin pääministeri **Fredrik Reinfeldtistä** mallia, pääministeri Katainenkin jäisi kotisohvalle.

Sotšin vip-katsomossa on jo väljää. Nyt tiedetään, että Yhdysvaltojen, Saksan ja Ranskan presidentit jättävät talvikisat kokonaan väliin. Presidentti **Sauli Niinistön** päätöstä vielä odotellaan.

JANNE IMPIÖ

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 18.1.

Volkkareita mainostettiin tällä tavalla puoli vuosisataa sitten.

KARI SALONEN

Valmiina tien päälle. Soile ja Hannu Kivikoski matkailevat mieluiten kotimaassa.

Karavaanari nauttii liikkumisen vapaudesta

Karavaanarin liikkuvaan elämäntapaan voi hurahtaa kerrasta. Näin kävi Soile ja Hannu Kivikoskelle, kun vanhimmat lapset olivat vaippaiässä. Nyt on matkailuvaunussa jo oma peti lastenlapsille.

Keittiössä kokataan joskus parempaa ruokaa kuin kotona.

Lämmitys on päällä ja kaasupullot paikallaan.

NURMIJÄRVI (MT)
Omakotitalon pihalla seisoo kaksi matkailuvaunua valmiina lähtöön. **Hannu Kivikoski** on varmistanut, että isompi vaunu on kunnolla kiinni auton vetokoukussa ja peilit ojennuksessa.

Soile Kivikoski pitää huolen kaappien lukituksesta. ”Tulee kauhea sotku, jos jääkaapin salpa ei ole kiinni.”

On perjantai ja edessä viikonloppu Turussa matkailukauden avajaistapahtumassa. Pienemmällä vaunulla mukaan lähtee vanhin poika perheineen.

Pariskunta on kiertänyt kotimaata pian kolmekymmentä vuotta. Vaunuelämää päätettiin aikoinaan kokeilla, kun ystävät olivat alan harrastajia.

”Vuokrasimme vaunun kesällä viikoksi ja syksymmällä toiseksi viikoksi. Seuraavan vuoden pääsiäisenä meillä oli jo oma uusi vaunu”, Hannu Kivikoski kertoo.

”Saman tien liityttiin karavaanarijärjestöön.”

Ei työleiriä mökillä

Vapaus liikkua oman mielen mukaan tuntui mahtavalta.

”Olemme molemmat mökkiläisten lapsia, jotka on pakolla pidetty kesät mökillä”, Soile Kivikoski kertoo.

”Matkailuvaunussa ei ole ketään huutamassa tätä tai tuota kiveä kääntämään.”

Hannusta tuntui koko kesä mökkisaaressa suorastaan vankilalta.

”Sanottiin, että kun tämän ämpärin kerät mustikoita, sitten saat leikkiä. Me ajattelimme, että tätä emme tee omille lapsillemme.”

Erilaista lomaa maatilalla

Kun lapset olivat pieniä, perhe suuntasi usein karavaanarien treffeille tapaamaan muita lapsiperheitä. Nykyään liikutaan paljon kahdestaan.

Suosikkikohteita ovat esimerkiksi Ahvenanmaa ja Manamansalo Oulujärvellä. Talvisin ajellaan pohjoisen hiihtokeskuksiin.

Leirintäalueista ei ole pulaa. Niitä on kotimaassa kaikkiaan kuutisensataa. SF-Caravan ry:n jäsenyhdistysten omia alueita on koko määrästä 62.

Kivikosket ovat yöpyneet myös maatilojen ylläpitämillä leirintäpaikoilla. ”Pihaleirintä on mukava vaihtoehto viettää vähän erilaista lomaa”, Hannu Kivikoski sanoo.

Läheskään kaikkia maatiloja ei löydy järjestön jäsenlehden julkaisemasta leirintäoppaasta.

”Jos pienenkin alennuksen annat SF-Caravan ry:n jäsenille, saat lehdessä ilmaiseksi ilmoittaa. Leirintäopasta luetaan kuin raamattua”, järjestön leirintä- ja turvatoimikunnassa toimiva Kivikoski vinkkaa.

Vaunu- ja autokansaa

Perhe on suosinut kaikki vuosikymmenet auton perässä vedettävää vaunua. Sen hinta on alle puolet matkailuauton hinnasta ja ylläpitokin on edullista.

Viime vuonna matkattiin vaunun kanssa noin 8 000 kilometriä. Enimmillään on ylletty 12 000 kilometriin.

Vaunukansaa on noin puolet karavaanareista. Matkailuautollakin on vankka kannattajakunta.

”Kun lähestytään eläkeikää, mökkejä myydään pois ja asuntoja vaihdetaan pienempiin. Kun jää rahaa, sillä ostetaan matkailuauto ja liityttään järjestön jäseniksi.”

”Ei vedä eikä tuule”

Kivikosket eivät ole kyllästyneet vaunun ahtauteen. Omakotitalon 128 neliön tiloista pakkaudutaan tutuilla rutiineilla kymmenen neliön liikkuvaan huusholliin.

”Tämä on kunnon talvivaunu. Tasalämmin, ei vedä eikä tuule”, Soile Kivikoski esittelee. Keittiössä on kaikki mukavuudet paitsi uuni. Sekin on lisävarusteena saatavissa.

Joskus kokataan parempaa ruokaa kuin kotona. ”Esimerkiksi peuraa punaviinikastikkeella, kun Hannu käy metsällä.”

TARJA HALLA

SF-Caravan ry:n jäsenmäärä 1964–2013

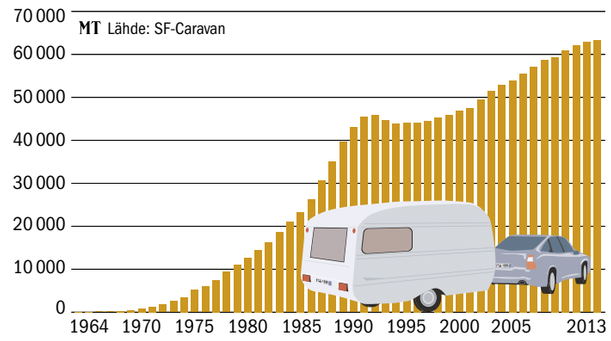

Järjestäytyneitä karavaanareita on yli 63 000. Kaikkiaan teillä liikkuu noin satatuhatta matkailuautoa ja -vaunua.

Pakoon töitä ja titteleitä

Matkailuvaunut alkoivat yleistyä Suomessa 1970-luvulla ja matkailuautot seuraavan vuosikymmenen lopulla.

”Telttamatkailu kaipasi uusia vaihtoehtoja, kun Suomi autoistui”, SF-Caravan ry:n toiminnanjohtaja **Timo Piilonen** toteaa.

”Monessa perheessä oli 1960-luvulla kuplavolkkari, jonka katolle laitettiin teltta. Sitten mentiin Lappiin ja tultiin takaisin poronsarvet katolla.”

Valtakunnallisen yhdistyksen perusti kuusi perhettä vuonna 1964.

”Tänä päivänä karavaanareissa on kaikenlaisia ihmisiä, etenkin yrittäjiä ja huippuluokan ammattimiehiä. Tulotaso on vähän kovempi kuin väestöllä keskimäärin.”

Joukossa on myös maaseutuyrittäjiä. ”Tutut maanviljelijät sanovat, että matkailuautolla pääsee karkuun omia töitään. Se ei onnistu edes mökillä, jos työt näkyvät siinä ympärillä.”

Virkamiehet, kuten poliisit ja papit, pääsevät karkuun titteleitään. ”Kun ollaan leirielämää viettämässä, ei olla kiinnostuneita ammateista vaan yhteisestä harrastuksesta.”

Karavaanari ikääntyy siinä kuin kansakuntakin. Viisikymppisiä tai sitä vanhempia on SF-Caravan ry:n jäsenkunnasta valtaosa.

”Lapsiperheitä tulee mukaan koko ajan lisää, mutta suhteessa vähemmän kuin joskus aikaisemmin.”

Matkailuautot näyttävät Piilosen mukaan sopivan etenkin eläkeiän reissailuun.

”Jos katsot matkailuautoja liikenteessä, erittäin todennäköisesti autossa istuu kaksi ihmistä ja kuskilla on harmaata hiuksissaan.”

Karavaanari etsii maaseudulta aitoja elämyksiä siinä kuin kuka tahansa matkailija tai mökkiläinen. Kiinnostavia ovat Piilosen mukaan esimerkiksi suoramyynti, kesäteatteri, kalastuspaikat ja kansanjuhlat.

”Olisi hienoa, että karavaanarilla olisi tieto siitä, missä hän pystyy yöpymään. Tanssilavat ovat tämän viime aikoina oivaltaneet. Kun ne tarjoavat mahdollisuuden jäädä yöksi, tangokuninkaita tullaan kuuntelemaan pitkänkin matkan päästä.”

TARJA HALLA

Sarvipäiden piiritys

Matkailuvaunua ei kannata parkkeerata lehmihakaan edes isännän luvalla. Tämän läksyn oppi kirjailija ja kulttuurimatkailija **Göran Schildt** vuonna 1961 Etelä-Ruotsissa.

Yöpuulle asettautunut Schildt havahtui outoihin ääniin. Lauma lehmiä nuoli vaunun kylkiä. Kun sonnit innostuivat hankaamaan sarviaan lasikuitupintaan, Schildt uskaltautui hätistelemään eläimet kauemmas.

Tämä ja monta muuta tarinaa kerrotaan SF-Caravan ry:n tilaamassa juhlahistoriikissa Loma edessä, mökki takana. Yhdistys täyttää tänä vuonna 50 vuotta.

Moni tee se itse -mies värkkäsi matkailuvaunuja jo ennen kuin vetämiseen kelvolliset autot yleistyivät.

Suomen ensimmäinen puurakenteinen matkailuvaunu esiteltiin vuonna 1953.

TARJA HALLA

Silja Partanen ja Tapani Mauranen: Loma edessä, mökki takana. Suomalaisen leirintämatkailun viisi vuosikymmentä. Tuottaja Mobilia säätiö. 261 sivua. Kustantaja SF-Caravan ry.